

Θεέ μου δος μου μια ομπρέλα να μην βραχώ πολύ.....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Βρέχουμε την γη με τους καημούς μας. Δάκρυα την ποτίζουμε και αναστεναγμούς. Οι Ρώσοι που είναι στις άσπρες στέπες του Βορρά, όταν δεν έχουν παπά να εξομολογηθούνε, σκάβουν με τα χέρια τους στο χιόνι μέχρι να δούνε γη, και της μιλάνε.

Το ξέρουμε βέβαια ότι θα λιάσει πάλι. Θα βγει ο ήλιος να μας ζεστάνει. Θα χαρούμε. Μα όταν λιάζει η γη εξατμίζει τα βάσανα της. Ως θυμίαμα προσφέρονται οι καημοί του κόσμου στον ουρανό. Και τι γίνεται τότε; Συννεφιάζει το τοπίο. Σύννεφα πυκνά, άσπρα και μαύρα, σταγόνες μικρές και μεγάλες, βρέχουν και πάλι τα κορμιά και τις ψυχές των ανθρώπων.

Θεέ μου δος μου μια ομπρέλα να μην βραχώ πολύ, γιατί ακόμη δεν στέγνωσα από την χθεσινή την καταιγίδα.....

Πηγή: [.facebook.com](https://www.facebook.com)